

Tjortende Møde.

Fredagen den 16de December 1881 Kl. 2.

Secretaren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Formanden (Krabbe): Da Indenrigsministeren paa Grund af Statsraad, som afholdes idag, er forhindret fra i Dieblirket at være tilstede, udsætter jeg Thingets Forhandlinger, indtil Ministeren kan komme tilstede. Det vil blive tilkendegivet paa sædvanlig Maade ved Ringning i alle Lokaler, naar Forhandlingerne gjenoptages.

Mødet udfat Kl. 2,10'.

Mødet gjenoptoges Kl. 2,35'.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Indenrigsministeren af Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) angaaende Udsørsel af Kvæg fra Sjælland m. v.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 24).

Forespørgeren (Alberti): Foreløbig gjentælder jeg i Thingets Grundring, at min Forespørgsel var det tilladt mig at stille allerede i forrige Rigsdagsamling; men skjøndt jeg indleverede den til Formanden den 9de August, den Dag, da Rigsdagen i August traadte sammen, kom den dog, ikke til Forhandling her i Folkethinget. Det var den høitærede Indenrigsminister, som paa Grund af andre Forretninger ikke havde Leilighed til at bevare den; men det var dog saaledes, at der under selve denne Rigsdagsamling fremkom fra Indenrigsministeren baade paa egen Haand og paa anden Haand Bidrag til at oplyse min Forespørgsel. Gaa Dage efter, at jeg havde faaet Tilladelse af Thinget til at stille denne Forespørgsel, som gik ud paa at erfare, hvorfor Forbudet mod Udsørsel af Kvæg fra Sjælland endnu bestod, blev dette Forbud ophævet. Det var jo forsaavidt et praktisk Svar paa min Forespørgsel. Gaa Dage efter finder jeg i en Avis en officieus

Artikel, som ligesom efter Ordlyden er inspireret af den høitærede Indenrigsminister, og som omhandler to Hoveddele af mit Spørgsmaal. Jeg vil tillade mig strax at referere denne Artikel, da den efter min Mening kaster et besynderligt Skjær over den Stilling, som den høitærede Indenrigsminister har indtaget.

Det er i Bladet „Sjællandsposten“ for 17de August iaar, at der findes den Artikel, som jeg kalder officieus. Den er understrevet af Sophus Stekel, Formanden for de forenede jyske Landboforeninger. Det er Hoffjægermester Stekel paa Virkelse i hans Egenstab som Formand for de forenede jyske Landboforeninger. Han lader indføre under sit Navn og i den angivne Stilling en Kundgjørelse i „Sjællandsposten“, der lyder saaledes: „Paa givne Foranledning skal jeg efter personlig Samtale med Hs. Excellence Indenrigsministeren og med hans Tilladelse meddele, at der af Ministeriet er gjort Eridt til at faae Forbudet mod Indførsel af levende Kvæg til Lybsland hævet, hvad der nærer Haab om ikke vil møde stor Vættentelighed, da Forbudet mod Udsørsel fra Sjælland er hævet med Englands Samtykke“. Jeg mener, at der lader Ministeren kundgjøre den 17de August — det er jo nu allerede fire Maanedes siden —, at der var Udsigt til at faae Kvægforbudet fra Lybslands Side hævet, og, hvad der er mig høist mærkværdigt, at Ministeren lader kundgjøre, er, at Forbudet mod Udsørsel er hævet med Englands Samtykke, at den danske Regjering skal have britisk Regjerings Samtykke til at hæve danske Regjeringsforanstaltninger. Det forekommer mig baade usædvanligt og ubehageligt. — Jeg gaar nu over til de enkelte Dele af min Forespørgsel. Den første Del gaar ud paa at faae oplyst, hvorfor Forbudet mod Udsørsel af Kvæg fra Sjælland blev staaende ved Magt indtil August 1881. Forbudet udkom allerede i Marts iaar. Jeg skal ikke gaa ind paa en Undersøgelse af, om der virkelig var ondartet Lungesyge hos Kvæget heri Sjælland; det er fra Ministeriets Side antaget, at denne Sygdom var tilstede, og det skal jeg lade staa ved Magt. Jeg vil heller ikke omtale, om Sygdommen er indført fra Sverig eller, om den, som det af Sagkyndige paastaas, er opstaaet heri Sjælland, dels ved Næstved dels ved Frederiksværtegnen. Jeg tager altsaa Tilstanden, som om der virkelig var Kvægkyge her i August, og jeg indrømmer, at den høitærede Minister derved efter Lovgivningen havde Udgang til at forbyde Udsørsel af Kvæg fra Sjælland; men derimod kan jeg ikke rigtig fatte, hvorfor dette Forbud vedblev at staa ved Magt lige fra Begyndelsen af Marts til hen i August Maaned, altsaa i en 5 Maanedes Tid. Der blev nemlig ikke truffet saadanne Foranstaltninger mod Kvægkygen i den Tid, som forefikkedes i Loven af 1857 om Sygdomme hos Husdyrene. I lang Tid stod det paa, om der var Kvægkyge paa